

Klauczek Katalin, csehországi néme írónő, 1850-es években szomorújátékot írt Hunyadi László történetéből, mely előbb Prágában, majd — 1859 karácsony másodnapján — a pesti német színházban került színpadra.

Klebensberg Kunó gróf, belső titkos tanácsos, államférfi, történész, publicista, válás- és közoktatásügyi miniszter, sz. 1875 november 13-án, Magyarpécskán (Arad m.). Családjá a XVI. század óta szerepel Magyarországon, egyik őse, János katonai szolgálataival szerezte meg a báróságot, majd Ferenc 1886-ban Buda visszavételénél tanúsított hősiességeért emeltetett a grófi rangra. Gróf Klebensberg Kunó középiskolatanulmányait a székesfehérvári cisztercita főgimnáziumban, jogi tanulmányait pedig a budapesti és a berlini egyetemen végezte és 1898-ban államtudományi doktorrá avatták, amikor báró Bánffy Dezső a miniszterelnökségre segédfogalmazóvá nevezte ki. Innét mint osztálytanácsos 1910-ben a Közigazgatási Bírósághoz került. Ez időben a Julián Egyesület ügyvezető igazgatója volt és érdemeket szerzett a külföldi magyarság megszervezése és kulturális istápolása körül. 1914-ben a közoktatásügyi minisztérium adminisztratív államtitkárává nevezték ki s a világháború alatt a Rokkantügyi Hivatal, majd az Országos Hadigondozó Hivatal működését irányította alelnöki minőségben. 1917-ben gróf Tisza Istvánnak a miniszterelnökségen politikai államtitkára lett és Kolozsvár város képviselőjévé választották. Tisza szűkebb, bizalmas köréhez tartozott, kinek bukásakor ő is lemondott s vezérével együtt ellenzékbe ment. A forradalom és a kommün alatt visszavonult a politikától, sőt menekülni volt kénytelen. Az első nemzetgyűlésen Sopron város képviselője, 1921-ben pedig gróf Bethlen István meghívására belügyminiszter és vezette 1922-ben a második nemzetgyűlés választásait, míg 1922 június 16-án a vallás- és közoktatásügyi miniszteri széket foglalta el. Azóta Komárom, majd Szeged városának országgyűlési képviselője. Kultuszministerségének első esztendei egybeesnek az infláció és a szanálás válságos időszakával, amikor a magyar műveltség összes szervei és intézményei kritikus helyzetbe kerültek. El nem évülő érdeme marad, hogy ezen a vál-

ságon a magyar kultúrát, annak intézményeit átmentette és erélyes állásfoglalásával belevitte a köztudatba, hogy Csonka-Magyarországnak a kultuszárca a honvédelmi tárcája és a nemzet jövője csak úgy biztosítható, ha a nemzeti tradíciók alapján álló magyar a nyugati kultúra, a modern kor minden ismeretével felszereli magát. A magyar tehetség ilyen intenzíven kiművelésének programját neonacionalizmus neve alatt vitte bele a közvéleménybe. Kulturális alkotásai közül kiemelkednek az elhanyagolt Alföld tanyai iskolai rendszerének kiépítése, melynek során 5000 népiskolát létesített. Keresztülvitte a középiskolai tanterv reformját, a mai kor követelményeinek megfelelően átalakította a leánynevelést. A magas műveltség érdekében megalkotta a nemzet nagy közgyűjteményeit magába foglaló Gyűjteményegyetem szervezetét, a debreceni egyetem építkezését befejezte, a két menekült egyetemnek Szegeden és Pécsen biztosította fennmaradását és virágzását. A természettudományi kutatás előmozdítására az összes magyar érdekelt intézmények között állandó kapcsolatot létesített a Széchenyi Tudományos Társaságban. A külföldi kulturális kapcsolatok fenntartása és a magyar műveltség külföldi propagálása érdekében Collegium Hungaricumokat állított fel Bécsben, Berlinben, Rómában, Párizsban és a továbbképzés végett kiküldendő tehetségek kiválogatására az Ösztöndíjtanácsot hozta létre. Az ő nevéhez fűződik a színészképzés reformja és a Színiakadémia rendezői tanfolyamának felállítása. A Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli és igazgatósági tagja, több egyetem, köztük a római egyetem tiszteletbeli doktora, számos magas kitüntetés tulajdonosa. Irodalmi működése: Beszédei, cikkei és törvényjavaslati 1916—26. e cím alatt jelentek meg Budapesten az Athenaeumnál 1927-ben. Hírlapi cikkei és beszédei, melyekben egész kulturpolitikája tükröződik, három kötetben jelentek meg: 1928-ban „Neonacionalizmus”, 1929-ben „Küzdelmek könyve” és „Jöjjetek harmincas évek” cím alatt.

Kléh István, a Pesti Hazai Első Takarékpénztár igazgatója, sz. 1824 július 25-én, Pesten, megh. u. o. 1913 január 13-án. A budapesti Népszínháznak Liphay Béla báró, Steiger Gyula stb. közreműködésével